

השבת של רבי נחמן מאומן מברסלב

טוב להגיד ולשיר **נַחַמְּנוּ נַחְמְנוּ מֵאוֹמֵן** לזכות לכל הישועות

בא

אוצר היראה מצות ומעשים טובים, י"ב

וגם צדה לא עשו להם ...

עיקר קיום התורה והמצות בשלמות, הוא על ידי השמחה של המצוה, וכמו שכתוב: **תחת אשר לא עבדת וכו' בשמחה**, וכמובא. ועיקר שלמות השמחה של קיום המצות, הוא כשזוכין לשמחה כזו, שאינו רוצה כלל אפילו שום שטר עולם הבא בעד המצוה, רק הוא שמח ומתענג מאד במה שזכה לעשות המצוה שהוא רצונו יתברך, ומצפה שיזמין לו השם יתברך בשכר מצוה זאת עוד איזה מצוה, בבחינת **שכר מצוה מצוה**.

וזה בחינת **נעשה ונשמע** שאמרו ישראל בשעת קבלת התורה, היינו ששכר עשית מצותינו יהיה רק שנוכה על ידי זה לשמוע עוד כמה מצוות ולקיימם. ועל כן באמת דרשו רבותינו ז"ל: **ושמחת עולם על ראשם על שני הכתרים שנכתרו ישראל על ידי נעשה ונשמע**, כי זה עיקר שלמות השמחה של קבלת התורה וקיום המצות, כשזוכין לבחינה זו הנ"ל שהוא בחינת נעשה ונשמע.

וזה בחינת מה שכפלה התורה אצל כמה מצות: **נתן נתן, העניק תעניק** וכיוצא, כי זה עיקר שלמות קיום המצות, שמקיים המצוה של נתינת צדקה ולתן עוד הפעם, וכן בכל המצוות. וזה בחינת מה שנאמר אצל יציאת ישראל ממצרים: **ויאפו את הבצק וכו' עוגת מצות וכו' וגם צדה לא עשו להם**, ורבותינו ז"ל דרשו: **ושמרתם את המצות** ושמרתם את המצוות; כשם שאין מחמיצין את המצה כך אין מחמיצין את המצוה. וזהו: **וגם צדה לא עשו להם**, כי על ידי קיום המצוות מכין האדם צידה לדרכו הארוך, כמאמר רבותינו ז"ל: ארחן רחיקא וזודין קלילא. ובדאי אשרי למי שזוכה להכין לעצמו צידה לדרך רחוק מאד מאד כזה, אבל עיקר השלמות הוא, שבשעת קיום המצות לא יחשוב אפילו מחשבה זו, שעושה זאת בשביל להכין צידה לדרכו, רק עיקר עשייתו ושמחתו ותענוגו בעשיית המצוה יהיה רק בהמצוה בעצמה, היינו במה שזכה לעשות רצון קונו.

ומחמת שלזכות לזה אי אפשר כי אם על ידי אכילה דקדושה, שהוא בחינת אכילת מצה, כמבואר בפנים, על כן למדו רבותינו ז"ל כל המצוות ממצה, שאין מחמיצין אותן כנ"ל, כי זריזות המצוה בשלמות הוא רק כשזוכין לבחינה זו, שאינו רוצה בשום שכר עולם הבא כלל בעד המצוה, רק שמחתו מהמצוה בעצמה, ואז בודאי לא יחמיץ את המצוה, רק יעשה אותה בזריזות גדול מאד, מאחר שכל שמחתו ותענוגו הוא רק מהמצוה בעצמה, והוא מצפה תמיד שיזכה השם יתברך לעשות מצוה, ועל כן כשבא לידו איזה מצוה, בודאי הוא עושה אותה בזריזות גדול

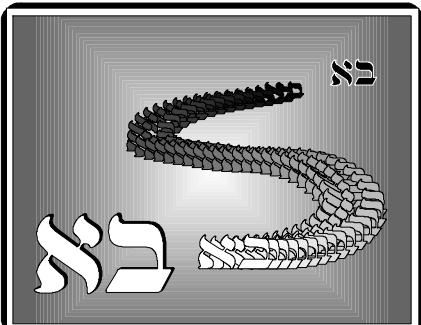
מאד.

וזה בחינת מה שאמרו רבותינו ז"ל: **הוי רץ למצוה וכו', ששכר מצוה מצוה**, כי עיקר הזריזות והריצה לדבר מצוה הוא על ידי שזוכין לשמחה הנ"ל, שהוא בחינת שכר מצוה מצוה, שעל ידי זה זוכין לקיים המצות בזריזות גדול כנ"ל (הלכות חלה הלכה ג', אותיות ב' ה' ו').

מצות

אוצר היראה - מצות בריות, ת"ט

על ידי הגאווה של מנהיגים מפורסמים של שקר, על ידי זה מתגבר תאוות ניאוף בעולם, ועל ידי זה בא השחתת זרע, חס ושלוש, שהוא בחינת **החתים בשרו**, שהוא חותם דסטרא אחרא. ואי אפשר להנצל מזה כי אם על ידי כח המגנים שבדור שהם הצדיקים והכשרים שנקראים **מגני ארץ**, שיש להם מלחמה גדולה בענין זה, והם מעלין מבחינת **החתים בשרו** לבחינת חותם דקדושה, שהוא בחינת תפלין שהם התנוצצות המוחין, כי עיקר תיקון המוח הוא כפי שבירת תאוה זאת, היינו כשמתגברין עליהם ההרהורים מאד מאד והיו יכולין לבוא על ידי זה לידי מקרה

לילה, חס ושלוש, שהיא בחינת **החתים בשרו**, והם מתגברים מאד מאד לשבר ולגרש ההרהורים מהם ולהמשיך על עצמם מחשבות קדושות, ועל ידי זה מעלין **מהחתים בשרו** לבחינת תפלין שהוא חותם דקדושה, שהוא התנוצצות המוחין. ומאלה המגני ארץ צריך כל אחד לקבל כח להתגבר על ההרהורים, ולהפוך אותם למוחין דקדושה כנ"ל. וזה צריך כל אחד לידע, שכל מה שמתגברין עליו ההרהורים ביותר כשמתגבר כנגדם ובורח מהם ומשברים, הוא עושה בזה תיקון גדול מאד **ומעלה הקדושה מהקליפה**, וממשיך בחינת קדושת התפלין, שהם התנוצצות המוחין, לידע ולהודיע אלקותו יתברך בעולם.

וכל מה שמתגברין עליו ביותר, נעשה מזה בחינת תיקון התפלין ביותר כשמתגבר כנגד גודל התפשטותם לשברים, כי רק בשביל זה נשלח עליו ההרהורים ורעיונים רעים וזרים כאלה, כדי שיתהפך ויהיה נעשה מהם דייקא בחינת תיקון התפלין כנ"ל.

תפילה

לקושי תפילות ב', ה' ק"ז. ק"ז. ק"ט. קכד. קמ"ה

... ובכן, יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, מלא רחמים, קדוש ונורא, קדוש על כל הקדושות, שתשפיע עלינו קדושתך העליונה, ותעזרנו להכניע ולשבר ולכוף את יצרנו הרע להשתעבד לך; ונוכה לכפות ולשבר את תאוותינו הרעות ולבטל תאוות ניאוף מאתנו לגמרי, ותתן לנו מגני ארץ צדיקים אמתיים שיהיו מגנים עלינו, ויבטלו מאתנו תאוה הרעה הזאת, עד שנוכה להכניע ולשבר ולבטל החותם דקליפה, ולתקן החותם דקדושה.

● ותציל אותנו תמיד ממקרה לילה ותעזור ותושיע ותגן עלינו, שנוכה להתקדש בזווגינו בקדושה גדולה, ולא נהיה רגילים חלילה בתאוה זאת, אפילו בהתר, רק להתרחק מתאוה זאת בכל מיני הרחקות, ותרחם על פלטנתנו, שנוכה מעתה לשמור מעט לחות ושמנונית שבגופנו, לבלי להוציאו לחוץ, חס ושלוש, על ידי תאוה זאת, רק נזכה לשמור מאד לחותינו ושמנוניותינו, להעלותם אל המוח בקדושה ובטהרה גדולה; ונזכה לברר ולהעלות כל הלחות והשמנונית מפגם **החתים בשרו** לתיקון החותם דקדושה שהוא תיקון המוחין, ויתחזק ויתחדש מוחי ודעתי בקדושה ובטהרה גדולה, בחכמה בתבונה ובדעת, ויתנוצצו המוחין שלי בחכמה והבנה יתרה בכל פעם, בקדושה גדולה, ותזכנו לקדושת התפלין באמת שהם חותם הקדושה, כמו שכתוב:

שימיני כחותם על לבך כחותם על זרועך. ● אבינו, מלך אל חי וקיים, אל חי חלקנו צורנו, צוה להציל ידיות שארינו משחת, למען בריתך אשר שמת בבשרנו, כי אתה ברחמיך חתמת אותנו בחותם את ברית קודש; רחם עלינו ברחמיך

הגדולים והנוראים, ועזרנו והושיענו ושמרנו מעתה, שזוכה מעתה לשמור את

החותם הקדוש הזה, הצילנו נא מחותם דסטרא אחרא, כי אתה כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה, כי גדול אתה ועושה נפלאות אתה אלקים לבדך, ומי יאמר לך מה תעשה.

● חוס וחמול ורחם נא עלינו למען שמך, ותן לנו כח המגני ארץ שזוכה לברר ולהעלות מחותם דקליפה לחותם דקדושה כאמור גאון אפיקי מגנים סגור חותם צר.

● רבונו של עולם, רבונו של עולם, אתה לבד יודע מי ומי עומדים עלינו בכל עת, אשר רוצים להתגבר, חס ושלו, לסגור ולחתום אותנו, חס ושלו, בכמה וכמה חותמות דסטרא אחרא, חותם על חותם גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי; אבל אתה ה' אלקים אמת, וחותרך אמת, בך לבד בטחנו ועל חסדך הגדול באמת נשעננו, בידך נפקיד רוחנו פדה אותנו ה' אל אמת, באמתך הצמיחה. שבר תשבר כל חותמיהם אשר חתמו עלינו, הוציאנו נא מחותם דקליפה, העלנו מהרה וקדשנו וטהרנו מכל הטומאות ומכל הזהמות, זכנו לשבר תאוות ניאוף לגמרי באמת.

● חתמנו נא בחותם דקדושה, חותם על חותם, לבל יגעו בנו זרים מעתה ועד עולם וחתום לחיים טובים כל בני בריתך, בזכות הצדיקים האמתיים אשר הם חותמתך אשר בהם בראת וחתמת עולמך מראש ועד סוף, בזכותם וכחם תמשיך עלינו כח המגני ארץ, עד שזוכה על ידם להעלות ולברר מהחתיים בשרו לחותם הקדושה ויתנוצצו המוחין שלנו בקדושה ובטהרה גדולה, בשכל זך וצח, ויהיה שכלנו ומוחנו הולך ואור עד נכון היום.

... אנה ה', מלא רחמים, חושב מחשבות לבל ידח ממנו נדח. הצילנו נא מטומאה הרעה הזאת, שמרנו נא והצל נפשנו ממקרה לילה, זכנו לקדש את מחשבתנו, ותמשיך עלינו קדושת המוחין על ידי המגני ארץ, עד שזוכה לשבר תאוות ניאוף לגמרי, וזוכה להכלל בקדושת משה רבינו ובקדושת כל השבעה רועים דקדושה, ובקדושת כל הצדיקים האמתיים. ויומשכו עלינו קדושת המוחין והתפלין הקדושים משרשם העליון. ותזכנו להיות בשמחה תמיד ולחזק את כח המלאכים הקדושים, על ידי עוז שמחתנו.

● ותמשיך לנו פרסה טובה מן השמים בהרחבה גדולה, ויהיו כל אכילותנו ושתייתנו מבוררים ומזוככים, בלי שום אחיזת תערובת כח השדים והסטרא אחרא כלל, ולא יהיה להם שום כח לחמם את האדם, חס ושלו, בחמימות אש התאוה הזאת, ותציל אותנו ואת כל עמך ישראל תמיד ממקרה לילה.

... יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, מלא רחמים, מלא ישועות והצלחות, מלא חמלה וחנינה מלא טוב, טוב

ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו, שתהיה בעזרי מעתה ותשמרני ותצילני שלא אחטא עוד, הצילני מעתה ממקרה לילה, ולא אהרהר ביום ולא אבא לידי טומאה בלילה, גם מזדים חשוד עבדך אל ימשלו בי, אז איתם ונקיתי מפשע רב, זכני ברחמיך להיות בשמחה תמיד.

... ובכן תרחם עלינו, מלא רחמים, ותצילנו ותשמרנו אותנו ואת כל עמך ישראל מרבנים ודיינים שאינם כשרים והגונים במעשיהם, כי אתה יודע את כל מה שהם גורמים לנו בעוונותינו הרבים, ואין מי שיעמוד בעדנו, כי אין בנו כח וגבורה להכניעם ולהשפילם. אנה ה' ברחמיך הרבים, המלך המשפט, זכנו למשפט דקדושה, והצילנו מדיינים ורבנים שאינם הגונים, המקלקלים את המשפט ופוגמים במרכבה העליונה בכסאות למשפט, אשר שם האהבה הקדושה שורה, ועל ידי זה נופלים אהבות נפולין משם ומכניסים תאוות ניאוף בעולם, ומביאין חס ושלו, טומאת מקרה לילה על ידי עוות דינים.

... וברחמיך הרבים תמלא כל חפצנו לטובה, ותמשיך ותאיר עלינו כל התקונים האלה בתכלית השלמות, שהם תיקון האמונה ותיקון הברית והמוחין ובטול הגאווה ותיקון החלום, ותיקון המאכלים על ידי שמחה, ותיקון המשפט, ושאר כל

התקונים הכלולים בהם, בין מה שהזכרנו לפניך, בין מה שלא הזכרנו לפניך, בכולם תזכנו מהרה ברחמיך הרבים, עד שזוכה לעבדך באמת ובאמונה שלימה, ובשמחה גדולה ובעונה אמתית, באמת לאמתו, כרצונך הטוב מעתה ועד עולם, אמן סלה.

מספר אבי הנחל ב' מכתב צ"ג

מכתב

● גבור נמרץ להפליא, שדעתו ומוחו חזק בהאמת לאמיתו, ויש לו לב חזק ותקיף ללבוש הקשר אשר עשה ה' בינינו, וכל מה שמעתי ממני מנועם סוד הקשר שבינינו וכל קשר הדברי אמת, מה שמעתי ממני מנועם סוד נוראות גדולת הצדיק לא דבר קטן הוא, כי הוא נוראות נפלאות לחיותנו לנצח כהיום הזה, ולידע מה שאי אפשר לשער ענין גדול ועצום ונשגב.

● ומכולם תוכל להבין שהוא מעשה גדולה עמוקה ונוראה יוצא דופן, מה שאי אפשר לשער במוח, ואם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצוא, וזוה תגיל ותשיש בכל יום ובכל עת ובכל מקום, כי עוד לא אבדה תקוותינו בחסדי ה' וחמלתו הגדולה, ולחזקינו לנצח לבלי ליפול משום דבר, אפילו אם יהיה איך שיהיה. ● אם אמנם כעת אין דעתי צלולה ואין עמי דברים, מחמת היסורים הקשים העובר עלי, אך עוצם תשוקתך וכיסופך

הטובים להתקרב להתקשר להצדיק האמת בשביל שיקרב אותך לה' יתברך ולתורתו...

● כי הוא ענין גדול ועצום ונשגב ומכל זה יוכל להבין רמזים לבל יבהלוהו רעיוניו מכל הדברים שעובר עליו, רק מכולם יזכור בה' יתברך, מכל מקום שהוא איך שהוא, כי גם בשאל תחיתיות יכולים להיות סמוך לה' יתברך, בכח הצדיק.

● ואני, עיני צופיות ומייחלות לה', שיצמיח על ידי זה ישועתך וטובתך הנצחית בתוך כלל ישראל... אני צריך לבקש הרבה מה' יתברך, שיישים מילים בפי, באופן שאפעל כרצון רצוני הרציני.

● כעת אין דעתי צלולה, ואין עמי דברים, מחמת המרורים היסורים הקשים העוברים עלי, אך מאהבתך אשר בלבי הכרחתי, עצמי לדבר עמך לטובת הנצחית, כי אני יודע שלבך בפנימיות נכסף מאד להתקרב לה' יתברך באמת, רק הבלי העולם מבדילים בינינו ובין הדרך האמת, ואני צריך לבקש הרבה מה' יתברך שיישים מילים בפי שאפעל למען ייטיב לך לעד כח החסד הנפלא והנורא של ראש השנה. רב חסד ומרבה להיטיב ישפיע עליו ועל ביתו אך טוב וחסד.

● מה מאוד צר לי עליך, אחי יקירי, וחביב על גודל צערך ממחלתך, אני מרגיש צערך בעומק לבי, כי צרתך היא צרתי. אני מתפלל תמיד על ישועתך וטובתך בגוף ובנפש ובפרט עכשיו, אני מתאמץ בכל כחי להתפלל על רפואתך בשלמות, במהרה.

● בעל הרחמים השומע תפלת כל פה ישמע תפילתי וירחם עליך, ישלח דברו וירפאך מהרה ויחדש כוחך ויוסף עליך שנות חיים טובים נעימים ורעננים, ותזכה לראות התגלות אור הצדיק האמת נחל נובע מקור חכמה, שהוא יגמור לתקן העולם ויחזיר כולם למוטב.

חיי מוהר"ר תמ"א

סיפור

● פעם אחת, דבר רבינו ז"ל, עם ר' יעקב יוסף, מענין עבודת ה' כדרכו תמיד, וסיפר לו משל למלך ששלח את בנו למרחקים ללמוד חכמות. אחר כך בא הבן לבית המלך, מלומד בכל החכמות כראוי.

● פעם אחת צוה המלך על הבן, לקח איזה אבן גדול מאד כמו אבן הרחיים, ולטל ולשא אותו על עליות ביתו. ומסתמא לא היה יכול להבין הניל לשא ולרום את האבן, כי היה אבן גדול וכבד מאד.

● ונצטער הבן מאד, על שאי אפשר לו למלאת רצון אביו המלך, עד שגילה לו המלך דעתו, אחר כך, ואמר לו: היעלה על דעתך שאני אצוה עליך דבר כבד כזה? לקחת את האבן כמו שהוא ולשא ולרום אותו? התוכל לעשות דבר זה על פי חכמתך הגדולה? אך אין כוונתי לזה כלל, רק כוונתי היה שתיקח פטיש חזק, ותכה ותפוצץ את האבן לחתיכות קטנות, וזוה תוכל להעלות אותו על העליה.

● כמו כן השם יתברך צוה עלינו שנשא לבבנו אל כפיים אל אל בשמים; ולבבנו הוא לב האבן, והוא אבן גדול וכבד מאד, ואי אפשר להרים אותו להשם יתברך בשום אופן, רק על ידי שניקח פטיש ונשבר ונפוצץ את לב האבן, ואז נוכל להרים אותו. והפטיש הוא הדבור, עד כאן המשל. והבן.